

дошле и у дома. Баба, едвамъ задрѣмала, стане, порастрие си очитѣ и имѣ отвори. Млади момци, коледници нахѣлтатъ въ кѣщи и запѣятъ:

«Богъ се роди, коладе коладе,
«Снощи вечеръ, коладе коладе;»

.
«Стани ми нине, господине,
«Тебѣ пѣмъ, Бога славимъ,
«Отъ Бога ти много здраве;
«Колко листи по гората,
«Толкозъ здрави въ тѣзи кѣща.»

Едни пѣятъ, други благославятъ, други вѣкатъ аминъ! А пакъ хитри котаци распилили се изъ двора, по сундурмата, салтъ мечатъ и миткатъ. Баба се не свѣрта въ кѣщи; тя шета, ту вѣнъ, ту вѣтрѣ, и глѣда да не откраднѣтъ нѣщо. За коледниците не е грѣхота, ако откраднѣтъ на бѣдни вечеръ бахуръ или кѣрвавица; а комуто откраднѣтъ, нему се смѣятъ, че не е добъръ ступанинъ, като не умѣе да си пази имането. Слѣдъ като надарятъ коледниците съ кравай набученъ съ нѣкоя пара, испроводятъ ги, и ние бърземе да си полѣгнемъ. Едвамъ що да задрѣмемъ, ето че захлопалъ дядо попъ клепалото. —